

[Tastesen]

For det tredje tiltog ministeren sig en beføjelse, vi i socialdemokratiet mener tilkommer folketinget, nemlig at kalde valgbrevet tilbage fra et medlem, der efter prøvelse af valget ikke har opnået valg. Vi mener, at valglovens ord er klare nok. Kompetencen til godkendelse eller forkastelse efter indenrigsministerens tilendebringelse af opgørelsen tilkommer folketinget.

Men vi indstiller nu folketingsvalget til godkendelse, samtidig med at vi vil deltage i alle de bestræbelser, der kan gøres for, at valgloven bliver mere klar på de punkter, hvor regeringen har anlagt en anden fortolkning end den, vi i socialdemokratiet mener er rigtig.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er nyt for mig, at medlemmer af udvalgene refererer, hvad der sker i udvalgs møderne; det er hidtil blevet påtalt her i folketinget, når det finder sted. Den måde, hvorpå hr. Tastesen refererede et samråd, er i hvert fald i modstrid med den tradition, der er i folketinget, og efter min mening også i modstrid med forretningsordenen. Da jeg gerne vil følge forretningsordenen, er jeg altså afskåret fra at tage til genmæle.

Jeg vil bare sige én ting: hr. Tastesens udtalelse om, at ministre ville jage udvalget en skræk i livet, er ganske og aldeles urigtig. Jeg vil gerne spørge hr. Tastesen om bare én ting: vil hr. Tastesen bestride udtalelser fra mig om, at det var folketingsudvalgets ret at tælle stemmerne op? Det er det efter alle undersøgelser, der er foretaget, og det er det efter den praksis, vi har. Det er folketingets ret at tælle op, således som man har gjort det. Vil hr. Tastesen erkende, at jeg har fremsat denne udtalelse under samråd?

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg vil gerne gøre justitsministeren og alle andre tilstedeværende opmærksomme på, at jeg ikke har refereret andet, end hvad ethvert folketingsmedlem, der er til stede, og som har gjort sig den ulejlighed at læse bilagsmaterialet eller betænkningen fra udvalget, har kunnet gøre sig bekendt med, og dermed har jeg ikke begået nogen som helst form for indiskretion med hensyn til, hvad der er foregået i udvalgs møderne. Jeg kan samtidig

bekræfte over for justitsministeren, at justitsministeren sagde sådan, som det nu blev refereret – på trods af de advarsler, som ministeren kom med til os i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har ingen lyst til at blande mig i disse småstridigheder, som hr. Tastesen rejser. Jeg vil bare som en, der ikke direkte har været indblandet i det, sige, at det er mit indtryk – og dér skylder vi ikke mindst udvalgsformanden tak – at man ude i befolkningen har forstået, at folketinget og ikke mindst de to ministre har taget denne sag meget, meget alvorligt – og det er det afgørende – men at de valgte medlemmer altså også har gjort alt, hvad der overhovedet er muligt, både for at komme til bunds i, hvor der var uklarhed, og for at sikre for fremtiden. Det væsentlige og det indtryk, befolkningen må have, er, at det ikke godkendes i dette ting, at der er nogen som helst usikkerhed, og at ingen ønsker at dække over noget som helst. Alt er afdækket, alt ligger klart, og jeg synes ikke, der er noget som helst at bebrejde nogen minister i den forbindelse. Hvis en minister eller to gør opmærksom på, at der er vanskeligheder og betænkeligheder forbundet med noget, er det helt rimeligt, for det er jo det, de er der for, når det blot står fast, at det selvfølgelig er udvalgets ret at gøre, som det passer det.

Jeg synes, vi i fællesskab skal sige: dette har folketinget egentlig klaret ganske pænt; det er det vigtigste.

Bjørn Elmquist (V):

Med sin korte bemærkning gjorde hr. Erhard Jakobsen faktisk også min opgave lettere; derfor: mange tak!

Det var ikke mit partis agt, at jeg som ordfører skulle deltage i en diskussion her i dag, for der foreligger en betænkning, og den betænkning er i det store og hele udtryk for det konstruktive, meget seriøse og saglige arbejde, som blev ydet i udvalget. Vi stod over for en vanskelig opgave. Det var første gang, vi skulle gennemgå og bedømme så mange stemmer, som der her var tale om: ca. 120.000. Vi skulle for første gang i historien fastlægge en procedure for, hvordan det skulle ske, hvordan vi kunne sikre os, at alle disse mange stemmer ikke blev rodet sam-